

Savaş Çocuđu

– Söz Avcısı · 17 Kasım 2013

Ellerin kirli saçların dağınık,
Yüzünde hüzn gözlerinde umut var!
Başının üstündeki uçakları uçurtma sanma!
Her biri acı gözyaşı ölüm taşıyor çocuk!

Bak! En üstteki sana doğru geliyor,
Kaçma! Yetişemezsin onların hızına,
Güzel şehrine bak her yer darmadağın,
Parklarında şarapnel parçaları,
Okulunun duvarına "Savaş" yazmış mermiler,
Ve Minarelere saplanmış füzeler...

Ayakların çıplak vücudun sen de değil,
Füzeye sapanla karşılık vermek ne cesaret!
Ya da bir tanka taş atmak ne demek!
Annenin anlattığı masal değil çocuk!

Kırmızı bilyelerin beyaz topacın,
Ya da hayallerini süsleyen üç tekerlekli bisiklet,
Kısa şortunda olmamıştı hiçbir zaman,
Füze parçalarıyla oynamıştın yıllarca,
Çikolata da alamamıştı baban,
Her şeye hasret büyümüşün şimdiki gibi,
Film değildi yaşadıkların,
Artı 7 hiç deđildi,
Başının üstündeki uçaklar,
Minicik bedenine sığan füzeler,
Bunun hesabını elbet verecekler!
Sen hiç üzülme çocuk!
Artık annen ağlamayacak!
Ađlattıramayacaklar bugün!
Sen gül bahçeleri içinde koşup oynarken,
Savaşı unutacaksın çocuk!
Umutlar çiçek açınca
Kaybetmediđini anlayacaksın!

Ahmet TEKER